

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ HAZISLLARI

ΚΑΤΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

(Προσφυή αρ. 41385/14)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

19 Ιουλίου 2018

Η απόφαση αυτή είναι οριστική. Μπορεί να επέλθουν ορισμένες αλλαγές ως προς τη μορφή.

Στην υπόθεση Hazisllari κατά Ελλάδας,

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Πρώτο Τμήμα), το οποίο συνεδρίασε σε Επιτροπή με την ακόλουθη σύνθεση :

Kristina Pardalos, *Πρόεδρο,*

Ksenija Turković,

Tim Eicke, *δικαστές,*

Και με τη σύμπραξη του Abel Campos, ως *Γραμματέα Τμήματος,*

Αφού διασκέφθηκε σε Συμβούλιο στις 26 Ιουνίου 2018,

Εξέδωσε την παρούσα απόφαση, που ελήφθη την ίδια ημερομηνία:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση προέκυψε μετά από προσφυγή (αρ. 41385/14) που κατέθεσε κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας ένας Αλβανός υπήκοος, ο κ. Pila Hazisllari (ο προσφεύγων), ο οποίος προσέφυγε στο Δικαστήριο στις 28 Μαΐου 2014, δυνάμει του άρθρου 34 της Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (η Σύμβαση).
2. Ο προσφεύγων εκπροσωπήθηκε από τους Κ. Κοσμάτο και Γ. Λαμπάκη, δικηγόρους, μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης. Η Ελληνική Κυβέρνηση (η Κυβέρνηση) εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιό της τον κ. Μ. Απέσσο, Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.
3. Καίτοι ενημερώθηκε για το δικαίωμα της να παρέμβει στη διαδικασία (άρθρο 36 §1 της Σύμβασης και 44 §1 του Κανονισμού του Δικαστηρίου), η Αλβανική Κυβέρνηση δεν έκανε χρήση του δικαιώματος αυτού.
4. Ο προσφεύγων παραπονείται για τη διάρκεια της κατ' αυτού διαδικασίας που κινήθηκε ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων.
5. Στις 10 Μαΐου 2017 κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση το τμήμα της αντλούμενης από το άρθρο 6§1 αιτίας σχετικά με τη διάρκεια της ενώπιον του τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης καθώς και ενώπιον του πενταμελούς Εφετείου

Θεσσαλονίκης και η προσφυγή κηρύχθηκε απαράδεκτη κατά το υπόλοιπο μέρος σύμφωνα με το άρθρο 54§3 του Κανονισμού του Δικαστηρίου.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

6. Ο προσφεύγων γεννήθηκε το 1971 και είναι κάτοικος Θεσσαλονίκης.
7. Στις 7 Ιουνίου 2005 ο προσφεύγων παρουσιάστηκε ενώπιον του Ανακριτή Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης ο οποίος τον ενημέρωσε ότι κατηγορείτο για εγκληματική οργάνωση και πλαστογραφία από κοινού και κατ' εξακολούθηση.
8. Στις 13 Ιουνίου 2005 ο προσφεύγων κατέθεσε απολογητικό υπόμνημα ενώπιον του Ανακριτή.
9. Η ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης δικάσιμος ορίστηκε για τις 16 Μαρτίου 2011.
10. Στις 28 Μαρτίου 2011 το Τριμελές Εφετείο καταδίκασε τον προσφεύγοντα σε ποινή φυλάκισης τεσσάρων ετών (απόφαση αριθ. 918/2011).
11. Την ίδια ημέρα, ο προσφεύγων άσκησε έφεση κατά της απόφασης αυτής.
12. Η ενώπιον του Πενταμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης δικάσιμος ορίστηκε για τις 23 Σεπτεμβρίου 2011.
13. Στις 29 Σεπτεμβρίου 2011, το Πενταμελές Εφετείο Θεσσαλονίκης απέρριψε την έφεση του προσφεύγοντος (απόφαση αριθ. 1977/2011).
14. Στις 2 Δεκεμβρίου 2011, ο προσφεύγων άσκησε αναίρεση.
15. Στις 29 Νοεμβρίου 2013 ο Άρειος Πάγος απέρριψε την αναίρεση του προσφεύγοντος (απόφαση αριθ. 1475/2013).

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ

I. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 §1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ.

16. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η διάρκεια της διαδικασίας παραβίασε την αρχή της «λογικής προθεσμίας» όπως ορίζεται από το άρθρο 6 §1 της Σύμβασης το οποίο έχει ως εξής:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
REPUBLIQUE HELLENIQUE, MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES, SERVICE DE TRADUCTION
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, TRANSLATION SERVICE

«Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή (...) εντός λογικής προθεσμίας υπό (...) δικαστηρίου, (...) το οποίον θα αποφασίση (...) επί του βασίμου πάσης γναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως. ».

A. Επί του παραδεκτού

17. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η αιτίαση αυτή δεν είναι προδήλως αβάσιμη υπό την έννοια του άρθρου 35§3 (α) της Σύμβασης και ότι δεν αντίκειται σε κανένα άλλο λόγο απαραδέκτου και ως εκ τούτου την κηρύσσει παραδεκτή.

B. Επί της ουσίας

1. Η υπό κρίση περίοδος

18. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι η περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπόψη άρχισε στις 7 Ιουνίου 2005, ημερομηνία κατά την οποία ο προσφεύγων παρουσιάστηκε ενώπιον του Ανακριτή Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης και ότι έληξε στις 29 Σεπτεμβρίου 2011, ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης. Συνεπώς, διήρκεσε λίγο περισσότερο από έξι έτη και τρεις μήνες για δύο βαθμούς δικαιοδοσίας.

2. Λογική διάρκεια της διαδικασίας

19. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας μιας διαδικασίας κρίνεται σύμφωνα με τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης και λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων που έχει θεσπίσει το Δικαστήριο με τη νομολογία του και ειδικότερα με βάση την περιπλοκότητα της υπόθεσης, τη συμπεριφορά του προσφεύγοντος και αυτή των αρμόδιων αρχών καθώς και το διακύβευμα της διαφοράς για τον ενδιαφερομένο (βλ. μεταξύ πολλών άλλων, *Μιχελιουδάκης κατά Ελλάδας*, αρ.54447/10, §§37-54, 3 Απριλίου 2012).

20. Σε πολλές υποθέσεις στις οποίες τίθεται το ζήτημα της υπερβολικής διάρκειας των ποινικών διαδικασιών που έχουν κινηθεί κατά των ενδιαφερομένων το Δικαστήριο συμπέρανε ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6§1 της Σύμβασης (βλ. πιλοτική απόφαση *Μιχελιουδάκης*, που αναφέρεται ανωτέρω και τις παραπομπές στις παραγράφους 68-70).

21. Στην υπό κρίση υπόθεση, αφού εξέτασε όλα τα στοιχεία που του υποβλήθηκαν, το Δικαστήριο θεωρεί ότι η Κυβέρνηση, η οποία δεν κατέθεσε

παρατηρήσεις, δεν εξέθεσε κανένα πραγματικό περιστατικό ή επιχείρημα που να μπορεί να δικαιολογήσει τη διάρκεια της επίδικης διαδικασίας.

22. Συνεπώς, το Δικαστήριο θεωρεί ότι στην υπό κρίση υπόθεση υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6§1 της Σύμβασης, ως προς το ποινικό του σκέλος λόγω της διάρκειας της διαδικασίας.

II. ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

23. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της Σύμβασης,

« Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση».

24. Ο προσφεύγων δεν υπέβαλε κανένα αίτημα δίκαιης ικανοποίησης εντός της προθεσμίας που του τάχθηκε για τον σκοπό αυτό. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο θεωρεί ότι δεν συντρέχει λόγος να του επιδικάσει ποσό για την αιτία αυτή.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΑ,

1. *Κηρύσσει* την προσφυγή παραδεκτή,
2. *Αποφαίνεται* ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6§1 της Σύμβασης

Συντάχτηκε στα γαλλικά και εν συνεχεία κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 19 Ιουλίου 2018 κατ' εφαρμογή του άρθρου 77§§2 και 3 του Κανονισμού του Δικαστηρίου.

Abel Campos

Γραμματέας

Kristina Pardalos

Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση από το συνημμένο έγγραφο

Η μεταφράστρια

Μαρία Καραμπάτσα